

En dag i Nordkorea

Författad av Fähstorkh ons, 13/06/2012 - 20:28

Det sägs att Saddam Hussein brukade besöka en helt vanlig familj emellanåt, gärna en fattig familj. Efter att ha träffat familjemedlemmarna, gick han en rundtur i deras hus för att inspektera det. Efter det att inspektionen var avklarad beordrade han en medarbetare att se till att huset restaurerades. Renoveringen var en present från Iraks president, Saddam Hussein. Den stackars familjen blev ju naturligtvis oerhört glad och gjorde vad den kunde för att visa sin tacksamhet. Saddam lär ha gillat sådant. Iraks diktator var inte ensam om att, med jämna mellanrum, genomföra hus- och bostadsinspektioner. En annan tyrann som gärna iklädde sig inspektörsrollen var Nordkoreas diktator Kim Jong Il. En av dessa inspektioner har filmats och finns att beskåda på den ypperliga webbplatsen YouTube.

Monarki

Nordkorea styrs sedan andra världskrigets slut av en familj och har beskrivits som en kommunistisk monarki där makten ärvs av sonen efter fadern. Kim Il Sung efterträddes således av sonen Kim Jong Il, som efter sin död efterträddes av sin son, landets nuvarande ledare, Kim Jong Un.

Kim Il Sung kallas den store ledaren, Kim Jong Il var den käre ledaren och Kim Jong Un är den enastående ledaren. Trots att han har varit död i 18 år, är fadern formellt sett fortfarande landets president.

Eftersom Nordkorea är en kommunistisk monarki är ledarna föremål för en enorm personkult. Kim Jong IIs födelse sägs ha ackompanjerats av övernaturliga fenomen. Han kunde gå efter blott tre veckor och talade rent efter åtta. Som universitetsstudent skrev han över 1000 böcker och komponerade flera operor, samtliga i världsklass. Första gången som han spelade golf slog han elva hole-in-one. Han sägs ha designat flera av Pyongyangs byggnadsverk och lär också ha kunnat påverka vädret med sina överlägsna mentala krafter.

"Field guidance"

Kim Jong Il styrde inte Nordkorea på västerländskt sätt dvs, genom offentlig debatt, lagar och förordningar, utan genom "field guidances". Det innebar att han reste omkring i landet och besökte företag, kollektiv och institutioner och instruerade de anställda vad de skulle göra och hur de skulle agera. Reportagen om dessa "field guidances" i statliga media lämnar inget tvivel om den käre ledarens genialitet:

- Kim Jong Il Gives Field Guidance to Pig and Goat Farms.
- Kim Jong Il Gives Field Guidance to Various Domains of South Hamgyong Province.

- Kim Jong Il's Field Guidance Associated with Loving Care for People.
- Kim Jong Il Provides Field Guidance to Thaesong Machine Plant.

Besöken är upplagda på ungefär samma sätt. Generalen har på sig sin khakidress och sina platåskor. Om mötet äger rum utomhus, bär han ofta ett par gigantiska solglasögon. Följet består av grånade män i militära uniformer eller yngre förmågor i kostym och slips, utrustade med penna och anteckningsblock. De står alltid bakom diktatorn och lyssnar uppmärksamt på den käre ledarens anvisningar. Allt av betydelse noteras.

Hembesök

För att om möjligt förstå hur bisarr denna kommuniststat är, kan läsaren göra följande tankeexperiment. Antag att statsminister Fredrik Reinfeldt och en hoper militärer, fotografer och journalister dök upp utanför något av landets höghus en tidig morgon och gjorde anspråk på att få tillträde till samtliga lägenheter. Antag också att statsministern sedan gick från lägenhet till lägenhet i syfte att besiktiga dessa.

- Vem är ni? Jasså, ni bor här! Är ni nöjda med hur toaletten fungerar? Inte? Jag skall inspektera den omedelbart! Låt oss gå vidare till köket. Är temperaturen på kranvattnet lagom? Låt mig få känna efter med fingret. Fungerar spisen som avsett? Hur är det med köksskåpen? Går de att öppna och stänga utan att man måste ta i mer än tillräckligt? Bäst att kontrollera!

De flesta människor hade nog blivit fruktansvärt irriterade och slängt ut statsministern och hans entourage.

Privatlivet är inte lika helgat i Nordkorea. En förklaring är givetvis att det kommunistiska systemet inte accepterar privat egendom. Människor äger inte sina hus eller bostäder, det gör staten. Ett annat skäl återfinns i den statliga propagandans glorifiering av den käre ledaren. Nordkoreaner får tidigt lära sig att alla sociala och mänskliga framsteg i landet beror på Generalens oförtrutliga arbete i folkets tjänst. Därför är det kanske inte så märkligt att människor öppnar stora famnen av pur tacksamhet när diktatorn knackar på.

Tittarna ledsagas genom besöket av en kvinnlig speaker som beskriver tillställningen med en inlevelse som söker sin make. För att ingen skall missta sig om tilldragelsens historiska unikhet och betydelse, ackompanjeras hennes kommentarer av den mest smäktande musik.

Efter att ha besiktigt byggnadens yttre inleds inspektionen av bostäderna. Alla lägenheter skall inspekteras, alla hyresgäster skall få en glimt av den käre ledaren. Som åskådare till spektaklet kan man inte låta bli att fråga sig om scenerna är regisserade. Husets trappuppgång är så skinande ren att man undrar om den används och flera lägenheter verkar vara obebodda. En märklig detalj är ett vattenfyllt badkar. Varför i all världen fyller man ett badkar med vatten när ingen har för avsikt att ta sig ett dropp? Det är svårt att slå ifrån sig misstanken att regimen har ställt in möbler i bostäderna i syfte att skapa intrycket att det faktiskt bor människor i dem.

Hyresgästerna står naturligtvis på rad och väntar när den käre ledaren anländer. De

En dag i Nordkorea

Published on Samtiden.com (<https://www.samtiden.com>)

bugar så där djupt som förmodligen endast nordkoreaner kan, medan diktatorn tittar på dem. Därefter inleds inspektionen. Det är också den kanske märkligaste delen av spektaklet. Diktatorn förefaller vara helt obekymrad om att han stövlar omkring i andra människors lägenheter. Han vrider på kranar, öppnar skåp och provsitter möbler. Han pratar och gestikulerar som om han befann sig hemma. Mot slutet parkerar han sig i soffan i vardagsrummet. En efter en radar familjemedlemmarna upp sig framför honom och förklarar med gråt i rösten hur tacksamma de är. De sjunger, spelar och uppträder och diktatorn applåderar artigt. Ibland ser han nästan rörd ut. Besöket avslutas med ett gruppfoto med diktatorn sittandes i vardagsrumssoffan omgiven av glittrande familjemedlemmar. Slutet kunde vara taget från en Disneyfilm. I slutscenen står diktatorn utanför höghuset. Det är sen kväll och han betraktar huset nedifrån och upp. Ljusen släcks. Arbetet är slutfört. Frid råder i arbetar- och bondeparadiset och den käre ledaren styr kosan hemåt. En lång dag har nått sitt slut. Dags att påbörja planeringen av nästa dag. Kampen för socialismen tar aldrig paus.

Source URL: <https://www.samtiden.com/?q=node/358>